

מודעי: „לא היו דברים מעולם!“ אדמון: „פקיד נרגז גנב מיסמך

לא היה שותף!

ת חידה התקבלו השמועות בחיך של ספקנות: „אצלנו זה לא יכול להיות!“ הסיפור על כך שהפירסומאי דויד אדמון, מנכ"ל הוועדה לחגיגות ה־30, שילם ומשלם באופן קבוע שוחד לשר יצחק מודעי, היה נחלת מעטים.

אולם כמו כל שמועה, בעיקר אם היא נוגעת לאיש יציבור בצמרת המדינה, הפכו שמועות אלה לנחלת שרריהממשלה, הפקיר דות הבכירה וכמה עיתונאים, הנמצאים בי עיצומה של חקירה בעניין זה.

לאחר השמועות שבעל־פה החלו להגיע אף מיסמכים, שמועות־שבכתב, אל אישים שונים הגיעו מיכתבים אנונימיים, הטוענים

כי בשעה שיצחק מודעי היה מנכ"ל רבולון, והפירסומאי דויד אדמון עסק רק בחברת הפירסום שלו, שעבדה גם למען רבולון, נחתם בין השניים הסכם למשך חמש שנים, שלפיו יקבל מודעי באורח אישי סכום כסף מאדמון, וזאת תמורת חוזה־פירסום בן שני מיליון לירות בין חברת־התמרוקים לפירסום אדמון. לאחר שמודעי נבחר כשר, המשיך הסכם להיות בתוקף, וכן גם יחסי המיסחר בין פירסום אדמון לרבולון.

המיכתב האנונימי טען כי דויד אדמון קיבל את התפקיד של מנכ"ל חגיגות ה־30 מהשר האזרחי עזי החגיגות, יצחק מודעי, בין היתר

בעיקבות חששו של מודעי מפחיית של אדמון כתוצאה מפרשת השוחד.

מיכתב חתום מצולם

מ אחר יותר הגיע לאישים שונים גם צילום של מיכתב חתום, לא־אנונימי. היה זה מיכתב שכתב מנהל־השבונות מ־תל־אביב, בשם שלמה אוורבך, שבו טען כי הוא היה מנהל־השבונות בפירסום אדמון, וכי יודע לו על הסכמים מתחת־לשול־

חן, שבהם התחייב דויד אדמון לשלם שוחד אישי למנהלים ולראשים של חברות שחתו מו איתו על חוזה־פירסום גדולים. **במיכתב המצולם של אוורבך צוינו כמה חברות, ביניהן חברות מיסחריות, ובראשן חברת „רבולון“.**

שמועות אלה, שהגיעו כפי הנראה גם לידיעתו של ראש־הממשלה, מנחם בגין — ועל כל פנים ברור שאנשילישכתו הקרוי בים ביותר יודעים עליהן — היו מדהימות בחומר־הנפץ שהיה כלול בהן.

היתה זו הפעם הראשונה שנרמז כאילו שר בישראל נמל שוחד.

לרבים הזכירו שמועות אלה את פרשת סגן שר־הבריאות לשעבר, יצחק רפאל, שהואשם בלקיחת שוחד (זוכה במישפט מחוסר הוכחות) וכמובן את פרשת לוקי הייד. בפרשת לוקהייד הואשמו ראש־מדינה בכל רחבי תבל, אם כי לא הורשעו, כי קיבלו סכומי־עתק לכיסיהם, מחברת המטוסים הגדולה, בעקבות רכישת מטוסים עלידי המדינות שלהם מלוקהייד. הפרשה הטילה רבב על אישים בכירים כראש ממשלת יפאן, פראנץ יוזף שטראוס במערב גרמניה, הנסיך ההולנדי ברנארד, בעל הר מלכה, וראש ממשלת איטליה. לאחר הרצו של הו המדינאי האיטלקי אלדו מורה, נרמז בעיתונות האיטלקית כי ממשלת איטליה לא רצתה בשיחורו של מורה, מאחר והוא ידע „יותר מדי“ על פרשת לוקהייד.

לפחות שר אחד, שר־החינוך־והתרבות זבולון המר, קיבל לידיו חומר המעיד, כביכול, על שוחד שקיבל מודעי מאדמון. המר, המתייחס באי־אמון לידיעה זו, חשש להציגה בפני שרים אחרים, כדי להתייעץ איתם מה לעשות. המר חשש כי יאשימו אותו בכך שהוא מעלה את פרשת השוחד כנקמנות במודעי, מאחר ומודעי קיבל את חגיגות ה־30 לטיפולו, בעוד שהמר ראה עצמו כמועמד טיבעי לניהול החגיגות.

דמרות העובדה שהמר שומר בינתיים את החומר אצלו בלישכה, הגיעו העתקים ממנו לאיש־מדינה אחרים, כיניהם אף שרים איש מהם לא העז, בינתיים, לדרוש כדוי קה יסודית של שמועות אלה, אך נראה כי השמועות הגיעו כבר לי דרגה כזו, שאי־אפשר יהיה להי מנע מחקירתן בעתיד הקרוב בי יותר. נראה כי השר מודעי עצמו ידרוש בימים הקרובים כי תערך חקירה כנגד „רצח האופי“, כדי שי יוכח מעד לכל ספק שהוא לא קיבל ואינו מקבל שוחד.

מנהל־השבונות

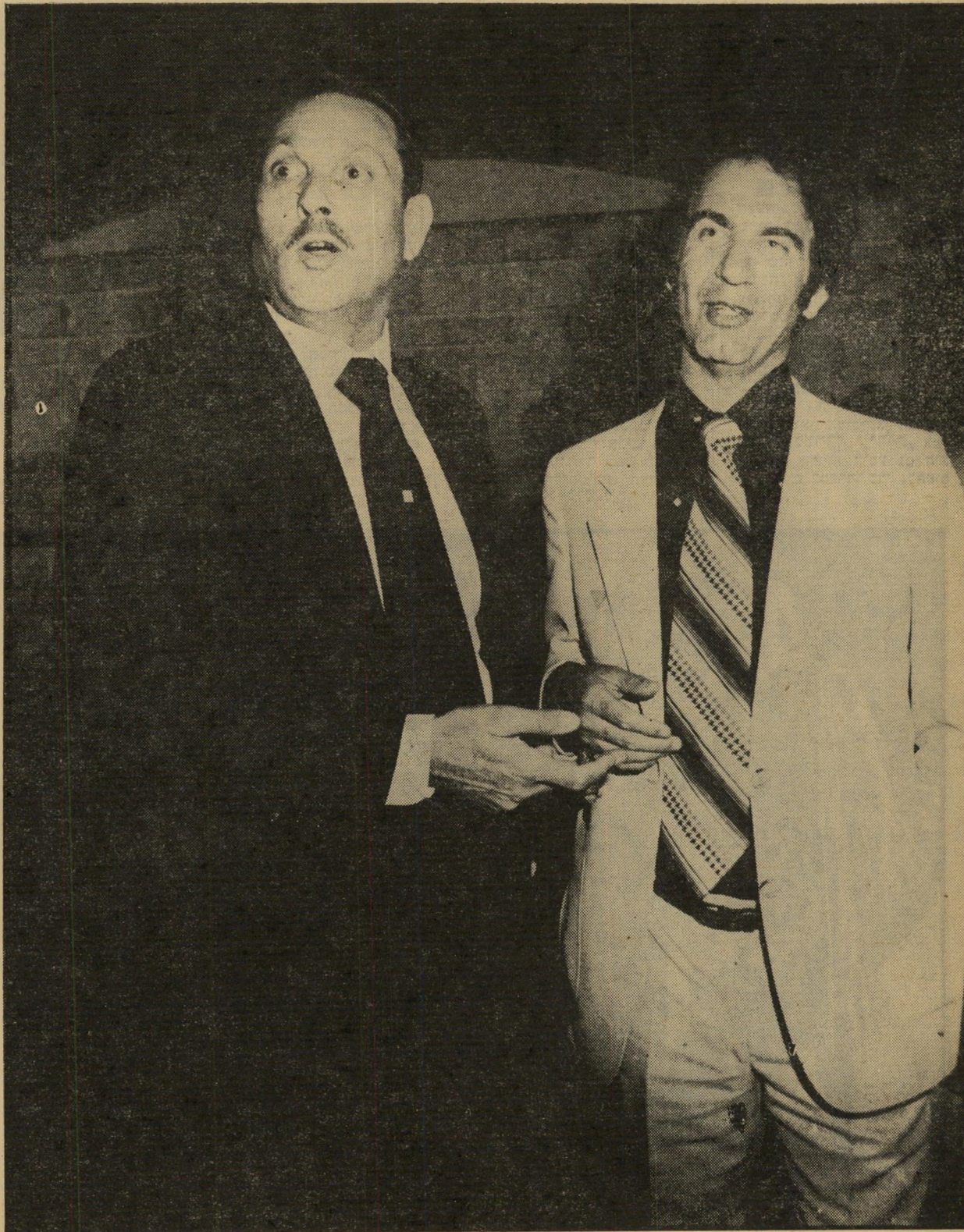
מעל

ב תשובה לשאלת העולם הזה אמר השבוע שר־האנרגיה יצחק מודעי: „לא היו דברים מעולם, אולם כאשר גמר צאים בפניציה ציבורית, צריך להיות מור כנים ללך דבר.“

דויד אדמון, שעל פי השמועות נתן את השוחד, הכחיש גם הוא את הפרשה כולה, אך היה מוכן לפרט יותר. טען השבוע אדמון בפני העולם הזה: „נערך נגדי רצח־אופי, בשבועות האחרונים יש מי שדואג להדליף לעיתונאים כל מיני דברים נגדי, הכל מתפרסם, וכל זאת רק מפני שהייתי מוכן לשרת את המדינה, לעזוב את עסקי הפרטיים וללכת לארגן את חגיגות ה־30, תמורת משכורת של לירה אחת לשנה.“

אני יודע על השמועות בעניין השוחד שנתתי, כביכול, ליצחק מודעי. כולם מדבר רים על זה, אני לא יודע למה עושים לי את זה, אני לא יודע אם השמועות הם מאנשים שרוצים לגמור אותי, שמקנאים בי, או מאנשים שהם יריבים פוליטיים של השר מודעי, והרוצים לגמור אותי.“

„כל הפרשה התחילה לפני איזה 10 שנים. היה לי במישרד מנהל־השבונות ראי שי בשם שלמה אוורבך, האיש הזה נכנס למשבר, אוורבך נעדר מהעבודה ימים שלימים. התחלתי לבדוק מה קורה איתו, והסתבר לי כי הוא נדבק במחלה של מישי“

השר מודעי והמנכ"ל אדמון: שנינו אנשים ישרים!